

nansielle område vil følgende lovforslag være omfattet af den mere systematiserede lovovervågning:

- bank- og sparekasseloven,
- realkreditloven,
- lov om forsikringsvirksomhed,
- fondsmæglerselskabsloven,
- værdipapirhandelsloven,
- lov om investeringsforeninger og specialforeninger samt
- firmapensionskasseloven.

I betænkning nr. 1376 udgivet af Økonomiministeriets udvalg om den finansielle sektor efter år 2000 anbefales det, at der igangsættes et lovudredningsarbejde, der har til formål at udarbejde forslag til en ny lovgivningsstruktur samt overveje mulighederne for regelforenkling. Økonomiministeriet påtænker, at igangsætte et sådan arbejde i slutningen af 1999 med henblik på fremsættelse af lovforslag i folketingssamlingen 2000/2001 samt 2001/2002. Relevante offentlige myndigheder, brancheorganisationer mv. vil blive inddraget i arbejdet.

I forlængelse af dette arbejde vil økonomiministeren give en redegørelse til Folketingets Erhvervsudvalg indeholdende en vurdering af de indhøstede erfaringer med revideringen af de finansielle love, herunder de love, der deltager i lovovervågningen.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det er vigtigt, at den finansielle sektor uanset ejerskabsforhold kan tilpasse sig strukturudviklingen. Dette er en betingelse for, at sektoren kan være konkurrencedygtig også i fremtiden og en begrundelse for, at den finansielle lovgivning ikke bør fastholde unødvendige ejerbarrierer.

Det er samtidigt vigtigt, at de finansielle virksomheder får mulighed for at sikre sig størst muligt afkast af deres investeringer, herunder at forsikringselskaber og pensionskasser m.v. får bedre mulighed for at sikre deres pensionskunder den bedst mulige forretning af pensionsmidlerne.

Et modgående hensyn mod en fuldstændig ophævelse af reglerne i den finansielle lovgivning om bestemmelse indflydelse er, at de finansielle virksomheder forvalter betroede midler, herunder problemstillinger i forbindelse med en hovedaktionærs hæftelse for selskabet.

Efter gældende lovgivning må to finansielle virksomheder inden for samme lovområde ikke tilsammen udøve bestemmende indflydelse. Tilsvarende

regler gælder for ATP og LD. To virksomheder inden for forskellige områder (eksempelvis et pengeinstitut og et forsikringselskab) må derimod tilsammen udøve bestemmende indflydelse.

Det er svært, at begrunde opretholdelsen af denne retstilstand. Det skyldes bl.a., at det ikke er mere risikabelt for to selskaber inden for samme lovområde, eksemplvis to livsforsikringselskaber, at udøve bestemmende indflydelse, end det er for to virksomheder inden for forskellige lovområder.

Lovforslaget indebærer en lempelse af de nuværende regler uden at ændre ved det generelle forbud mod at én finansiell virksomhed kan udøve bestemmende indflydelse i en anden ikke-finansiell virksomhed.

Forslaget indebærer, at et fondsmæglerselskab i fællesskab med en eller flere andre virksomheder kan drive alle former for erhvervsvirksomhed, f.eks. industri- eller rederivirksomhed, blot virksomheden ikke drives i fællesskab med pengeinstitutter, forsikringselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet. Endvidere vil særlovgivning inden for særlige områder kunne begrænse mulighederne for drift af anden virksomhed.

Forslaget indebærer, at den eksisterende adgang til at drive anden virksomhed sammen med finansielle virksomheder, der ikke er fondsmæglerselskaber, men som indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, bortfalder. Skærpselsen er i overensstemmelse med betænkning nr. 1376 om den finansielle sektor efter år 2000, hvoraf det fremgår, at det forudsættes, at virksomheder ikke indgår i en koncern eller et administrationsfællesskab. Fondsmæglerselskaber, der i dag driver anden erhvervsvirksomhed sammen med pengeinstitutter, forsikringselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, kan forsætte med at drive de pågældende virksomheder, jf. lovforslagets § 6, stk. 4.

Kravet, om at virksomheden skal drives i fællesskab med andre, medfører, at et enkelt fondsmæglerselskab ikke direkte eller indirekte må have en bestemmende indflydelse på virksomheden. Hvorvidt dette krav er opfyldt, vil bero på en konkret vurdering. Der vil ved vurderingen af, om der foreligger bestemmende indflydelse, blive taget udgangspunkt i den praksis, der har udviklet sig ved fortolkningen af det tilsvarende begreb i § 6, stk. 2 i lov om forsikringsvirksomhed.

Den fælles drift kan ikke ske sammen med pengeinstitutter, forsikringselskaber, fondsmæglerselskaber eller realkreditinstitutter, der indgår i koncern med fondsmæglerselskabet, jf. § 23, stk. 1, i lov om fonds-